

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان :

بررسی تأثیر اجرای برنامه خودپایشی بر پیامدهای بیماران مبتلا به نارسایی قلب

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در

پرستاری مراقبت ویژه

نکارنده

مهین نوملی

استاد راهنما:

دکتر معصومه ذاکری مقدم

اساتید مشاور:

دکتر شهرزاد غیاثوندیان

دکتر رامین محمد رضایی

استاد مشاور آمار و اپیدمیولوژی:

دکتر غلامرضا روشندل

سال ۱۳۹۶

چکیده فارسی

عنوان: بررسی تأثیر اجرای برنامه خودپایشی بر پیامد های بیماران مبتلا به نارسایی قلب

مقدمه و هدف: نارسایی قلب، بیماری مزمن با شیوع در حال افزایش است. برنامه خودپایشی منجر به شناسایی علائم عدم جبران نارسایی قلب و به کارگیری اقدام مناسب و به موقع می شود. اما پتانسیل آن در بهبود پیامدهای بیماری به صورت سوال باقی مانده است. بنابراین، هدف تعیین تأثیر اجرای برنامه خودپایشی بر پیامد های بیماران مبتلا به نارسایی قلب بود.

روش کار: در این کارآزمایی بالینی تصادفی شده دارای گروه کنترل یک سو کور، بیماران مبتلا به نارسایی قلب از هر دو جنس با سن بیشتر از ۱۸ سال، با کسر تخلیه کمتر مساوی ۴۰ درصد و کلاس عملکردی II تا IV در بازه زمانی خرداد تا تیر ماه ۱۳۹۶ در کلینیک نارسایی قلب مرکز قلب تهران وارد مطالعه شدند. سوژه ها با تخصیص تصادفی بلوکی به دو گروه مداخله و کنترل تقسیم شدند. مداخله شامل بسته جامع آموزش زندگی با نارسایی قلب مزمن، خودپایشی وزن و تنگی نفس روزانه در منزل و ثبت در دفترچه و پیگیری تلفنی برنامه ریزی شده به مدت دو ماه بود. پیامد اولیه، خودمراقبتی و پیامد های ثانویه، بستری و کیفیت زندگی بود.

یافته ها: ۴۶ بیمار واجد شرایط به دو گروه مداخله و کنترل تخصیص یافتند و اطلاعات مربوط به ۱۹ سوژه از هر گروه تجزیه و تحلیل شد. خودمراقبتی گروه مداخله در مقایسه با گروه کنترل در مقیاس حفظ (d = - ۱/۰۹) (P = ۰/۰۰۲)، مدیریت (d = - ۱/۵۵) (P < ۰/۰۱) و اطمینان (d = - ۱/۶۳) (P < ۰/۰۱) بهبود آماری معنی داری یافت و دارای اندازه های اثر قوی بود. کیفیت زندگی در گروه مداخله در مقایسه با گروه کنترل در ابعاد کلی (d = - ۰/۰۲) (P = ۰/۹۳۹)، جسمی (d = - ۰/۲۳) (P = ۰/۴۸۱) و روانی (d = ۰/۱۹) (P = ۰/۵۷۴) تفاوتی نداشت و اندازه های اثر نیز کوچک بود. گروه مداخله بستری کمتری را در مقایسه با گروه کنترل تجربه نمود (۵/۳ درصد در مقابل ۳۶/۸ درصد؛ P = ۰/۰۴۲) و ۸۶ درصد در معرض خطر بستری کمتری نسبت به گروه کنترل قرار داشت (95% CI = ۰/۱۹ - ۱/۰۵) (RR = ۰/۱۴)

نتیجه گیری: اجرای برنامه خودپایشی منجر به بهبود پیامد های بیماران مبتلا به نارسایی قلب از نظر خودمراقبتی و بستری در بیمارستان شد در حالی که بر کیفیت زندگی آن ها تأثیری نداشت.

کلمات کلیدی: خودپایشی؛ پیامد؛ نارسایی قلب.

Teheran University of Medical Sciences

School of Nursing & Midwifery

Title:

**Effect of Self-monitoring Program Implementation
on Outcomes of Patients with Heart Failure**

**"A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of Science (MSc)
Degree"**

**In
Critical Care Nursing**

**By
Mahin Nomali**

**Supervisor (s)
Dr. Masoumeh Zakerimoghadam**

**Consultant(s)
Dr. Shahrzad Ghiyasvandian
Dr. Ramin Mohammadrezaei
Dr. Gholamreza Roshandel**

2017

Abstract

Title: Effect of Self- monitoring Program Implementation on Outcomes of Patients with Heart Failure

Introduction & objective: Heart Failure (HF) is a chronic disease with increasing prevalence. Self-monitoring program leads to recognize the symptoms of HF decompensation and taking proper and early action. However, its potential for improvement of HF outcomes has remained as a question. Thus, the aim was to determine the effect of self-monitoring program implementation on outcomes of patients with HF.

Methods: In this single blind randomized controlled trial, patients with HF of both genders with age older than 18 years, ejection fraction $\leq 40\%$, and NYHA function class II to IV were enrolled from HF clinic at Tehran Heart Center affiliated to Tehran University of Medical Sciences during June to July 2017. Study subjects were assigned to intervention and control group by block balanced randomization method. The intervention was an integrated package made up of education on living with chronic HF, self-monitoring of daily weight and shortness of breath at home and record in the diaries, and scheduled call- follow- ups for 2 months. Primary outcome was self-care and secondary outcomes were hospitalization and quality of life (QOL).

Results: Forty-six eligible patients were randomized to intervention and control groups and data related to 19 study subjects in each group were analyzed. Self-care was improved statistically significant in the intervention group compared with the control group on the maintenance ($d=-1.09$) ($P=0.002$), management ($d=-1.55$) ($P<0.001$), and confidence ($d=-1.63$) ($P<0.001$) scales and their effect sizes were strong. QOL was not different in the intervention group compared with the control group on the total ($d=-0.02$) ($P=0.939$), physical ($d=-0.23$) ($P=0.481$), and emotional ($d=0.19$) ($P=0.574$) scales and the effect sizes were small. The intervention group experienced lower rate of hospitalization compared with control group (5.3 % versus 36.8 %; $P=0.042$) and reduced the risk of hospitalization about 86 percent in the intervention compared with the control group ($RR=0.14$, 95% CI: 0.19-1.05).

Conclusion: Implementation of self-monitoring program resulted in self-care improvement and reduction in hospitalization. While, it did not affect the QOL.

Key words: Self-monitoring; Outcome; Heart Failure.